

หมาป่ากับลูกแกะ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหมาป่าตัวหนึ่ง มันเดินผ่านหนองน้ำเล็กๆ โกลัที่อยู่ออาศัยของมันมันเหลือบไปเห็นเจ้าลูกแกะตัวหนึ่งกำลังกินน้ำอย่างมีความสุขในขณะนั้น มันรู้สึกหิวพอดี จึงคิดวางแผนจับลูกแกะกินเป็นอาหารแต่ว่ามันไม่อยากจะถูกตราหน้าว่า

เป็นหมาป่าที่อันธพาล ทุร้าย จึงยังไม่ฆ่าลูกแกะตัวนั้นทันที เจ้าหมาป่าเดินเข้าไปหาลูกแกะที่กำลังกินน้ำอยู่ แล้วพูดว่า “อะไรกันนี้ เจ้าลูกแกะเกร เจ้ากล้าได้อย่างไร จึงทำให้น้ำขุ่นเป็นโคลนจนข้ากินไม่ได้” ลูกแกะตอบกลับมามีสีหน้าเศร้าใจว่า “ฉันเสียใจ แต่ฉันคิดว่า ฉันไม่สามารถทำให้น้ำนั้นขุ่นจนท่านกินไม่ได้ เพราะฉันอยู่ปลายน้ำ จะไปทำให้น้ำขุ่นจนถึงที่ที่ท่านยืนอยู่ได้อย่างไร” หมาป่าตั้งใจจะหาเรื่องกับลูกแกะให้ได้จึงพูดว่า “บางทีมันก็อาจจะเป็นได้ แต่เมื่อหกเดือนก่อน เจ้าคนพาล เจ้าได้ด่าข้าลับหลัง” “มันจะเป็นไปได้ได้อย่างไร ” ลูกแกะตอบ “ในเมื่อตอนนั้นฉันยังไม่เกิด”

หมาป่าพูดอย่างโมโห “อะไรกัน เจ้าช่างไม่มีความละอาย ครอบครัวของ เจ้าเกลียดครอบครัวของข้า ถ้าไม่ใช่เจ้าเป็นคนด่า ก็คงเป็นพ่อของเจ้า” พอสิ้นคำพูดของหมาป่า มันก็กระโจนเข้าไปใส่ลูกแกะ แล้วฉีกเนื้อกินโดยทันที

ชาติกักขฬะดุร้าย
คงจะหาสิ่งพาล
ถึงจะกล่าวคำหวาน
หาญหักเอาจนได้

สันดาน
โทษให้
คำขอบ ก็ดี
ตั้งข้อเขาประสงค์